ازخیرالاثر بنت حکیم احمد دین صاحب مرحوم پسروری

والذین تدعون من دونہ ما یملکون من قطمیر

آوازِ توحید

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

من تصنیف

والدۂ محمود یحیٰ انسیم

کوٹلی لوہاراں مغربی ضلع سیالکوٹ

جدہ محترمہ، انجم سلطان شہباز، مسعود اکبر، فرحان محمود

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

رزق رب کنوں کھاویں ہر اک نعمت رب تھیں پاویں
حاجت غیراں کنوں چاہویں رب توں کیوں نہیں ں منگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

سندا رب ہے دعائیں اوہو دیندا ہے شفائیں
چھڈ کے ایسے مالک تائیں جاویں حدوں لنگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

سب نوں حاجت دیون والا اوہو واحد حق تعالیٰ
اس دے ہتھ چابی تالہ جیونکر چاہے ونڈدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

حکم اوسدے ہے ہتھ سنے سب دی گل کتھ
چھڈ کے اوسدی چوکھٹ تھاں تھاں پھریں اڑنگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

کدھرے چورمے چڑھاویں کدھرے کھیراں لیکے جاویں
کدھرے کوڈیاں لٹکاویں کدھرے سہرے ٹنگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

کدھرے پاویں جا اچھاڑ کدھرے جھاڑو دیویں چاڑھ
کر کے مالک نال وگاڑ جاویں الٹا لنگدا
دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا
کدہرے صحنکاں تے کونڈے کدہرے روٹ تے مرونڈے
ایہہ وسیلے حیلے ڈھونڈے در در متھا ٹھنگدا
دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا
کیا ایہہ داخل اندر دین نہ ایہہ ثابت بالیقین
نہ فرما گئے بزرگ دین حکم ایس ڈھنگدا
دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا
کدھرے کھینوں جا لٹکان گھوڑے مٹی دے چڑھان
کردے ولیاں دی وچہ شان ٹھٹھہ رنگ رنگدا
دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا
ناہیں اک ول پھر اعتبار کھاویں ٹھوکراں ہزار
اپر ہر چٹی مزار بیٹھا رہویں کھنگدا
دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا
بدعت شرک دے زنگار چڑھ کے دل نوں دتا مار
جھک جا خالق دے دربار دھو کے رنگ زنگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

چھڈ دے ورد شیا للہ پھڑ لے ذکر حسبی اللہ

نہ توں ہو جا کملا جھلا جیویں نشہ بھنگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

جے توں طابع ابو حنیفہؒ چھڈ دے غیراں دا وظیفہ

پڑھ لے وحدت دا صحیفہ ناہیں سپ ڈنگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

عاجز کرے عرض بیان یارب کر کے فضل احسان

سینے بھردے نور ایمان لعل کر دے سنگدا

دل حق دی توحید وچ کیوں نہیں رنگدا

معجزہ جھوک محمدیؐ

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

اول تعریف اللہ پاک رحمان دی — جس نوں ہے بادشاہی زمین آسمان دی
ہر شے توصیف گاوے حق سبحان دی — ہر طرف ٹھاٹھ اسدی قدرت دی شان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

پھیر درود خدمت خیر الہدیٰ دی — نبی محمد یثرب والڑے شاہ دی
جس نوں مختاری ملی حمد لویٰ دی — مقام محمود بخشش اعلیٰ مکاندی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

آکھ درودد لا احمد کریم تے — باجھ شمار اوس دُر یتیم تے
سن اصحاباں اہل بیت سلیم تے — رحمت برکات دِسے مثل باران دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

صاحب براق ساقی کوثر پیارا جے — کل نبیاں دا او راج دلارا جے
خادم نقیب جبرائیل سہارا جے — نوری ملائک خدمت سوہنے مہمان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

انور حضور سوبھے کملی کالی نی — امت مرحوم دا ہے اوہو ہی والی نی
کل رسولوں جسدی شان ہے عالی نی — ورفعنا لک ذکرک خوشخبری رحمان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

جنم مبارک جس دن لیا پیارے نے   قیصر دے ڈگے کل محل منارے نے
منہ پرنے ڈگے بت ٹٹ کے سارے نے   سوہنے ماری چھڑی وحدت نشان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

وجا الحق دی تیغ لیایا ہمراہ نی   وزحق الباطل جھوٹے ہو گئے تباہ نی
جھوٹے معبود ہو گئے وانگ سواہ نی   لبھے شیطان جگہ منہ چھپان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

مٹھی وچ کنکر ابو جہل لیایا سی   دس کی مٹھی وچ سوال اٹھایا سی
مٹھی وچ کلمہ روڑاں بول سنایا سی   جادو بتایوس ماری عقل نادان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

جنگل دے وچ اک ہرنی اسیر سی   اتوں تشریف لے گئے شاہ منیر سی
ہرنی فریاد کیتی ہو کے زہیر سی   سنو حضور عرض میں بندی وان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

یا نبی اللہ میرے دور بسیرے نے   امر مقدر کیتے قید وچ ڈیرے نے
پچھے ایانے بچے بھکھے دو میرے نے   لے دیہو رخصت مینوں دودھ پلوان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

دودھ پلا کے خدمت آپ دی آواں میں   یا نبی اللہ ہر گز دیر نہ لاواں میں

غم نہ کھائیو دھوکا نہیں ں کماواں میں　　　دھوکا غداری ہے ایہہ کار شیطان دی
جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

سرور عالم سن کے کیہا شکاری نوں　　　دے دے توں رخصت بھائی ایس بچاری نوں
رحم کر دیکھ اس دی منت زاری نوں　　　واپس مڑ آوے نہ ایہہ گل نقصان دی
جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

کیہا شکاری اسٹھیں مینوں انکار نہ　　　مکراں جے واپس آیا میرا شکار نہ
قتل کریساں تینوں کرساں ادھار نہ　　　ضامنی دیہو پیاری اپنی جان دی
جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

نبی فرمایا چھڈ گلاں جھول توں　　　ہرنی جے آئی منیں مینوں رسول توں
دلوں زبانوں کلمہ کرسیں قبول توں　　　کرسیں تعمیل میرے حکم فرمان دی
جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

ہویا اقرار ہرنی بچیاں ول دہائی سی　　　بچیاں نوں ملی کردی حمد الٰہی سی
کل حقیقت بچیاں تائیں سنائی سی　　　گل تمامی دسی رخصت پان دی
جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

پی لو شتابی دودھ آخری وار دا　　　گذر نہ جائے وقت میرے اقرار دا
فکر ہے ڈاہڈھا مینوں نبی سردار دا　　　تنگی نہ پہنچے کوئی میرے چھڑوان دی
جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

ضامنی نبی والی خبر جد پائی — خوشی نہ رہ گئی دودھ پینے دی کائی
سانوں بھی لے چل بچیاں عرض سنائی — کریئے زیارت سرور دو جہان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

بچیاں نے کیہا ہوئے دیر نہ مائی — ضامن ہو بیٹھے نبی پاک الٰہی
بچیاں نوں لے کے ہرنی دوڑی آئی — واہ سبحان اللہ دیکھو شرط حیوان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

حضرت نے فرمایا کیوں نہ شیر پلایا توں — ساعتاں پنج وقفہ قید تھیں پایا توں
آیوں شتابی ذرا چر نہ لایا توں — ہرنی نے عرض کیتی خاص بیان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

بچیاں نوں آیاں میں تھیں مشک بہاراں — پوچھیو نے کتھوں پایاں خوشبو مہکاراں
کیہا میں ہتھ لایا شاہ ابراراں — خوشبو ایہہ سوہنے سرور دو جہان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

کیہو نے ضامن جے کر خیر الانام ہے — پیونا دودھ ایس وقت حرام ہے
پیارے دی خوشی ساڈا عین آرام ہے — جان قربان خاطر سوہنے دی جان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

سن کے شکاری کلمہ پڑھیا زبان تھیں — حق پیغمبر منیا صدق ایمان تھیں
ہرنی آزاد کیتی جلد زندان تھیں — ہرنی توصیف گاوے نبی دی شان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

اللہ ہے واحد نہ کوئی ہور شریک ہے نبی محمدؐ اس دا حق تحقیق ہے
شافع گناہگاراں کارن اوہ ٹھیک ہے رحمت عالم چاہے خیر ہر جان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

ارقم دا زید آکھے ڈٹھی میں جاوندی قسم خدا دی کلمہ پڑھدی سی جاوندی
دھم گھتیندی پڑھدی جنگل نوں دھاوندی خوشبو حلے اسٹھیں مثل ریحان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

اٹھ اک مست خدمت نبی دی آیا سی یاراں اصحاباں خوف اوسٹھیں پایا سی
آیا فریادی ہے ایہے حضرت سمجھایا سی پہنچی تکلیف ہوسی کسی انسان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

وانگ مریداں گوڈے زمین تے مار کے پیش حضور عرضیاں کیتیاں نتار کے
لوگ آپہنچے اپر سوٹے اولار کے نبی تعلیم کیتی خلق احسان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

کیتا فرمان نبی پیارے نے کیتے جو اوٹھ ہوراں دکھ جھورانے نے
اسی سنایئے یاں کجھ تساں سنانے نے کہندے نہیں ں خبر سانوں حق بیان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

تسیں سمجھاؤ سبھناں عرضاں گذاریاں نبی فرمایا اوٹھ کیتیاں زاریاں

کیتیاں عمر ساری کاراں میں بھاریاں　　ہمت تھیں ودھ کیتی کوشش کمان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

بڈھا میں ہویا کوئی ہوندی نا کار جے　　وقت ضعیفی میتھوں ہوئے بیزار جے

مینوں ایہہ کوہن کارن ہوئے تیار جے　　ایہو جزا ہے بھلا فیض احسان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

کہیو نے اٹھ گل سچی سنائی جے　　نبی فرمایا دیہو اس نوں رہائی جے

تساں تے راضی ہوسی ذات الٰہی جے　　سن کے آزاد کیتا خاطر رحمٰن دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

شمس دو عالم لایاں دو جگ رشنایاں نے　　دیکھو حیواناں نے کیا فوقیاں پایاں نے

عرض سنائیاں دکھوں پائیاں رہائیاں نے　　ہوئی بھلیائی حاصل دو جہان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

اوہناں حیواناں دے بھی اعلیٰ نصیب جے　　جنہاں دیاں عرضاں سنیاں پاک حبیب جے

سبھنوں بٹھایا سوہنے اپنے قریب جے　　خلق عظیم شاہد آیت قرآن دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

جنوں پیار اتنے نال حیوان دے　　کیڈک ہوسن اس نوں درد انسان دے

کون بیان لکھے فیض احسان دے　　واغلظ علیہم خود ترغیب رحمان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

شاہ دو عالم جتوں گھتی نظیر جے   زلف والیل والے پے گئے زنجیر جے

والضحیٰ قلعے اندر ہو گئے اسیر جے   جنت تھیں ودھ خوشی ایس زندان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

کارن ثواب دے میں قلم اٹھائی اے   کسے دی عیب چینی لکھی نہ کائی اے

اتھیں عتاب کیتی پاک الٰہی اے   فلا تز لو انفسکم دیکھو آیت قرآن دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ

(102) وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ

پہلے رکوع چوتھے پارے وچ آیت ہے   مومن کارن اللہ کیسی ہدایت ہے

سمجھن والیاں نوں خوف نہایت ہے   پیروی چاہیے حکم حق سبحان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

اے مومن لوکو خوف رب تھیں کھاوناں   حق اوسے کولوں ڈرنا ڈراوناں

غیر دا خوف خطرہ دلوں ہٹاوناں   غیروں نہ ڈرنا صفت قوی ایمان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

مرو نہ جد تک مسلم ہوؤ نہ پیاریو   اللہ دا دین محکم پکڑ لو پیاریو

پکا ولنگا نال قوت دے ماریو   ہو جاؤ اکو مثل جسم تے جان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

ختم کر بی بی ہوئی جھوک تمام جے　　　ساری بھیناں میرا ہووے سلام جے

کوٹلی لوہاراں لہندی میرا مقام جے　　　جھوک خرید وجے ہے خواہش منگان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

لکھے خاتون آخری لفظ دعائیاں دے　　　بخشش کر یارب دھودے عیب بریایاں دے

ساتھ ملاویں نیکاں بھیناں تے بھائیاں دے　　　آمین آکھو ہووے رحمت رحمان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

ماں پیو سن میرے کلی مرد نساواں دے　　　رحمت کر یارب مثل جوش دریاواں دے

بخش گناہ ساڈے عمداً خطاواں دے　　　جندڑی ایہہ لیکے جاوے سدا ایمان دی

جھوک حضور سرور احمد سلطان دی

نعت

نبی محمدؐ سرور عالم ایہہ اک نعمت بھاری
صرف ادا نہ ہووے حق دی ایہو شکر گذاری
تے فرقان خزانہ دُوجا نعمت فضل ربانا
کرے زبان بیان آسان بیان نہ ایہہ شکرانا
رحمت والے رحمت عالم رحمت نال پہنچایا
گلی گلی وچ رحمت ہوکا رحمت والا آیا
وچ تورات خداوند دسی صفت محمدؐ والی
نام محمدؐ سوہناں مکھڑا سوہنیاں زلفاں والا
چن چڑھیا وچ شہر مکے دے ملکیں چانن لایا
ہر جا چمکیا نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
شمس العرب کڈھے چمکارے نور ہویا جگ سارے
دل نوں بھاوے نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
ظلمت کفر اُڈے یک بار جس دم لاٹاں کڈھیاں
جلوہ مارے نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
ساڈا نبی مفخر نبیاں ختم الرسل گرامی
دل نوں ٹھارے نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا

بدبختاں نہ چانن پایا دکھ ایذا پہنچائے
غالب ہویا نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
پھیر حقانی چند نورانی شہر مدینے چڑھیا
جم جم آوے نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
پہنچ مدینے سرور عالم لا دربار سوہایا
چشمیں دسے نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
خوشی منادی گھر گھر شادی ہر ہر طرف آبادی
حکم چلاوے نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
اک دوجے تھیں خبراں پچھن احمدؐ عربی کیہڑا
حسن تجمل نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والاں
اگے ہو ہو لین نظارے نیک نصیباں والے
لوں لوں رچیا نام محمدؐ سوہنیاں زلفاں والا
رقمیہ نیاز ایم ریاض اشرف لاہور

وَاللّٰہِ الۡمَشۡرِقُ وَالۡمَغۡرِبُ فَاَیۡنَمَا تُوَلُّوۡا فَثَمَّ وَجۡہُ اللّٰہِ

اِنَّ اللّٰہَ وَاسِعٌ عَلِیۡمٌ

علم سے نام زندہ رہتا ہے جہاں میں ذوق
اولاد سے تو ہے یہی دو پشت چار پشت

سی حرفی نافع

مُصنفہ ومؤلفہ

خاکسار یہ جنابہ امتہ اللہ رسول بیگمؔ صاحبہ عصمت

بنت جناب حکیم میاں احمد دین صاحب مرحوم

ساکن کل داتہ علاقہ پسرور

حال مقیم کوٹلی لوہاراں (مغربی) سیالکوٹ

ترتیب نو انجم سلطان شہباز

بِسۡمِ اللّٰہ الرَّحمن الرَّحیُمِ

سی حرفی

الف

آپ بیٹھا اوہلے چھپ سوہنا پتے قدرتاں نال بتاوندا اے
جدھر نظر گزرے اُدھر پوے جلوہ ہرہر چیز تھیں رنگ وکھاوندا اے
رنگ رنگ وچوں رنگ نظر آوے صبغت اللہ دا جوش لیاوندا اے
دلاں عاقلاں سمجھ رسول بیگم دیوا انہیں‌اں نظر کد آوندا اے

ب

بہت احسان رحمان کیتا نبی بھیجیا راز سمجھاونے نوں!
سوہنا مکھ ضحیٰ رسول عربی آیا خط فرقان سناونے نوں!
چار یار غازی ہوئے رب راضی لڑے کفر دی بیخ اڈاونے نوں !

اللہ نت درود پہنچاوندا اے دلا رکھ توں ورد پکاونے نوں !

ت

تیز تلوار مکار دنیا زخم لاؤندی مکر فریب کر کے
دل موہ لیندی مال کھوہ لیندی کھیسے کٹ دی خوب اُریب کر کے
کولوں لنگھ جائیں نظر ہیٹھ کر کے مال سانبھ لیویں سینے جیب کر کے
رسول بیگمؔ اعوذ تھیں مار ٹھُکّاں جدوں چمک دسے زینت زیب کر کے

ث

ثابتی تھیں ثابت قول رکھیں ویلا یاد رکھیں عہد چاونے دا
پورے قول قرار تے پہنچاں توں اوپر پلک نہ حکم ودہاونے دا
پلے دام تیرے کر لے جھب سودا ویکھاں بگل ہویا اتوں جاونے دا
پیا جگت پکار رسول بیگمؔ ایس چمن وچوں نکل جاونے دا

ج

جاہلا وے دلا غافلا وے توں تاں چھڈ دا نہیں جہالتاں نوں
کھیڈ چھوڑ بدنامیاں مٹ جاون ہن پکڑ لے نیک خصالتاں نوں
ہتھانوچہ سیّاں وداع ہوگیاں ذرہ سوچ توں انہاندیاں حالتاں نوں
نبی پیشوا پکڑرسول بیگمؔ نال صدق دے ہو ہنج ضلالتاں نوں

ح

حکم قرآن حدیث منیں پکڑ پیشوا پاک رسولؐ تائیں
سدھی سڑک توحید محمدی اے ویکھیں تھڑک کے ہوویں ملول نائیں
رسی دین دی پکڑ مضبوط کر کے ہتھوں چھوڑ کے ہوویں جھول نائیں
ہووے پاس ایمان رسول بیگمؔ فیل ہویاں نوں کجھ وصول نائیں

خ

خاص الفت اللہ نال رکھیں فانی الفتاں دلے تھیں دور کر دے
دل نوں حب فانی لاوے تیز کانی پرے بھن مروڑ کے چور کر دے
اگ بال خدا دی حب والی فانی حب نوں ساڑ منور کر دے
نت نت دے رنج رسول بیگمؔ ہکو وار سب دور قصور کر دے

د

دور ہوویں برے سَین کولوں نال ویریاں دل لگا نائیں
چادر چٹڑی عصمت والڑی نوں چکڑ والیاں نال لگا نائیں
پاس چور تے ٹھگ بٹھا ناہیں کھٹی عمر دی روہڑ گوا ناہیں
صحبت پاک دی بیٹھ رسول بیگمؔ مرچاں شہد دیوچہ ملا ناہیں

ذ

ذرا نہ عمل میں نیک کیتا عمر کھیڈ دے وچہ برباد کیتی
گھڑی ہک نہ رب نوں یاد کیتا وچہ غافلی دے ساری عمر بیتی

کھیڈ وچہ قرآن وسار دتا گرد جھاڑ کے کدی نہ سار لیتی
رہی نفس دی چاہ رسول بیگمؔ ہتھوں قبر تے موت وسار دتی

ر

رول کے بھار گناہ بدھے رول رول طومار انبار ہو گئے
رول رول گناہ نوں جان رُل گئی ہتھوں میریوں الٹ بیوپار ہو گئے
کیتے ایس بازار تھیں دو سودے گھاٹے دوہاں تھیں باہجہ شمار ہو گئے
باہجوں دکھ گناہ رسول بیگمؔ وج کاروبار ناکار ہوگئے

ز

زہد تقویٰ انہاں کیہ آکھے جنہاں اپنا نفس سہانودا اے
کالے کپڑے پہن لئے جس تنے کالے داغ تھیں کدوں بچانودا اے
کالے ہون بھاویں ڈونوں ڈون کالے کالا داغ نظری کدوں آنودا اے
شرمیں جگ تھیں کیویں رسول بیگمؔ جیہڑا رب تھیں شرم نہ کھانودا اے

س

سچ بے شک دو ٹک آکھاں کراں ظالماں نال اتفاق نائیں
بھاویں ہووے عزیز عزیز کاہدا جیہڑا ساڈڑے ساک دا ساک نائیں
اکھیں ٹھنڈ کلیجڑے سکھ اسدا ساڈے ساک کولوں جیہڑا عاق نائیں
رسول بیگمؔ دے سخن دی رمز سمجھو فانی ہون والا ساڈا ساک نائیں

ش

شرع شریف تھیں پار ہوئیوں ظالم اجے ایمان ثبوت تیرا
چادر شرم دی پاڑ لنگار کیتی اجے شرم دے وچہ کلبوت تیرا
دھوکھا رب نوں نہیں بل نفس اُتے اللہ جاندا کل کرتوت تیرا
باہجوں تابعداری رسول بیگمؔ جسم اُ ڈسی وانگ باردوت تیرا

ص

صورتاں سوہنیاں مورتاں جئیوں اکھیں کھول ویکھیں کئی چھپ گئیاں
رہناں نت نہ بلبلاں باغ اندر کئی کھا گلیلڑے کھپ گئیاں
جدوں اجل پہنچی گئے اڈ پنچھی ڈاراں کھیت کھلوتڑی سٹ گئیاں
چٹھا کوچ دا ویکھ رسول بیگمؔ ہتھوں زندگی چھٹیاں ٹھپ گئیاں

ض

ضداں ضلالتاں ڈوب دتا بھلا نام رکھیا مسلمان کیوں کر
رتی کنڈ قرآن نوں نفس کارن ہوسی شافع بھلا قرآن کیوں کر
خواہش دلے نوں چا امام کیتا ہوئیوں تابع شاہ جیلان کیوں کر
ظالم نفس مرید رسول بیگمؔ نفس نبھدے وچہ فرمان کیوں کر

ط

طرز ایمان سنبھال شکل دم مارنا لم احسانیاں دا
خاص حلم سنگار ہے علم تائیں عمل ثمر ہے اہل ایمانیاں دا
زناں نال مقابلہ نہیں لائق سوہندا جنگ میدان وچہ ثانیاندا
دینا موموناں دکھ رسول بیگمؔ نہیں فعل ایہہ اہل ربانیاں دا

ظ

ظلم اتے کئی ظلم کیتے کدی ظلم اتے بیٹھ رو ظالم
ظلم یاد کر کے کولوں رب ڈر کے اکھوں نیر بھر کے نامہ دھو ظالم
دوزخنار لاٹاں بھل گییاں واٹاں لاٹاں دوز خاں لائق نہو ظالم
آؤنا پھیر نہ پرت رسول بیگمؔ رج رج سجدے اج رو ظالم

ع

علم تھیں نام مشہور کیتا عیب اک نہ ظاہر کرائیو ای
نام عالماندے کم ظالماں دے اینویں نام نوں داغ لگائیو ای
چادر دُدھ چٹی بھرئیو ای وچہ مٹی استغفار صبون نہ لائیو ای
داغوں داغ پوشاک رسول بیگمؔ دلدی کھنب نہ کدی چڑہائیو ای

غ

غیرتاں پلک وچہ غرق ہویاں جاتا فرق نہ تے پچھو تا کہیا!
جیہڑے نہنگ نسنگ ملنگ ہوئے ننگے لنگ نال شرم حیا کہیا!
جیہڑا نفس دا ہو غلام رہیا اوس نوں رب رسول دا چا کہیا!
توڑی جنہاں زنجیر رسول بیگمؔ بھلا رسیاندا تنہاں بھاہ کہیا!

ف

فصل اُجاڑ برباد کیتی ہن تے ساہنبھ کھلواڑ خدا کر کے
گھوڑا کھول کے کھیت فنا کیتے ہن تے بھن بوتھاڑ خدا کر کے
رسا پا لگام نوں کھچ زوروں لاہنبوں بھن نہ واڑ خدا کر کے
ڈھائیں مار بخشا رسول بیگمؔ مالک پیش خدا کر کے

ق

قائم ہوئیوں وچہ دھندے تیری شوخیاں شیخیاں ہوش ماری
اڈن شوخیاں شیخیاں پلک اندر جدوں موت نے آ سر ضرب ماری
ہس ہس جھاندے عیب کھولیں عیب اپنے وچہ نہ جھات ماری
کھولی اکھ نہ مول رسول بیگمؔ ہوئی نال گناہ غلطان بھاری

ک

کجھ بھی نال نہ جاوسی آ مکن کم ناہیں دم صفر ہوسن

کونجاں صفر دراز دے نت جھورے سفر کردیاں جاں تھیں صفر ہوسن

منزل وچہ ہی منزل ہور پئی کیکر لمیاں منزلاں ظفر ہوسن

منزل نال قرآن رسول بیگمؔ منزل حشر میدان وچہ اجر ہوسن

ل

لالچاں وچہ بے خبر ہو کے لوٹ پوٹ ہو کے بازی ہار دتی

مست ہو بلبل پھلاں نال رُجھی گولی آن شکاری نے مار دتی

حکم کوچ والا پیا کن تیرے کاہنوں حرص دیوار اسار دتی

سایہ رُکھ دا ویکھ رسول بیگمؔ کاہنوں لمبڑی واٹ وسار دتی

م

موج نوں موت اڈا دسیا وانگ دھوڑ دے موج اڈ جاوسیا

موجاں ماردی اجل دی موت آوے فانی موج فنا ہو جاوسیا

بھلا حسن جمال دی موج کاہدی کچے رنگ وانگر گھُل جاوسیا

سدا اوسنوں موج رسول بیگمؔ نال قلب سلیم جو جاوسیا

ن

نام نہاد مشہور کیتا تسبیح پھیر دیاں ہتھیں پئے چھالے
رہندے پھرن شکار خنزیر پچھے اتوں چم چٹے وچوں دل کالے
منہ تھیں کہن کلمہ نال رسم عادت رکھے قدم جما کے کفر حالے
عطر کرن نہ اثر رسول بیگمؔ جنہاں نال بدبو دماغ گالے

و

وانگ پتنگ دے ڈور ٹٹے چڑھی اج ہولار تے عجب ہے کیہ
حاکم پیش سب جرم ثبوت ہوسن چھپے جرم دن چار تے عجب ہے کیہ
سولی کھڑی تے گھڑی پئی وقت دسے کیتا سیر بازار تے عجب ہے کیہ
پوسن مننے عیب رسول بیگمؔ کریں اج انکار تے عجب ہے کہہ

ہ

ہلاکیاں طرف نہ جا ظالم پنجے وچہ شیطان دے آ نائیں
ایس دار فنا غدار اندر ڈٹھی کسے نے کجھ وفا ناہیں
اسٹھوں ہتھ ملدے گئے لکھ بلدے پرے ہٹ جھبدے دھوکا کھا نائیں
لگے جنہاں نوں ہتھ رسول بیگمؔ پھیر تکدے نظر اٹھا نائیں

لا

لمبڑی واٹ مسافری دی جانا ہو بے دخل دلگیر ہو کے!
کھلے وال لٹکینڈڑے ہون گل وچہ ایتھوں جاونا شکل فقیر ہو کے!
چادر تان کے مکھ لپیٹ لئیں گالیں گھیٹیاں وچہ اسیر ہو کے!
بھلا جان دا کون رسول بیگمؔ گھجے بھیت تائیں واقفگیر ہو کے!

الف

ایس سِراں حسود پھر دے چپ وٹ کے کٹ مسافتاں نوں
ذر اکھول اکھیں سنبھل قدم رکھیں جاویں رہڑ نہ لعل بضاعتاں نوں
جدوں سٹ لگے تدوں مت آوے غافل سمجھدے نہیں اشارتاں نوں
چند روز دی قید رسول بیگمؔ سرتے جھل ملامتاں آفتاں نوں

ی

یاد خدا دی یاد رکھیں اوہدی یاد تھیں ذرا نہ ڈول بی بی!
اکھاں نال قرآن مجید ویکھیں ہتھاں نال سخاوتاں کھول بی بی!
کناں نال نصیحتاں وعظ سنیں کوڑے سخن تھیں منہ نہ کھول بی بی!
ہووے خاتمہ خیر رسول بیگمؔ خیر نال جاوے کلمہ بول بی بی!

نعت شریف

کعبہ سے لطف بڑھ کر مولا تیری گلی میں
معراج ہو رہا ہے پھرنا تیری گلی میں

لذت نہ حاجیوں نے کعبہ سے ایسی پائی
جو لطف عاشقوں نے پایا تیری گلی میں

آقا تیرا مدینہ جنت کا ہے نمونہ
لطف بہار جنت پیدا تیری گلی میں

جو پر خطا ہیں آتے بخشش ہیں پاتے جاتے
رحمت کا موجزن ہے دریا تری گلی میں

بازار میں ہیں تیرے بکتے ہزار یوسف
سلطان دو جہاں ہے بردا تیری گلی میں